

1

E-kiri ilmus arvutiekraanile reedel, 8. märtsil kell 15.37.

William Wisting ootas ringkonnakohtu vastust. Suurema osa päevast oli ta istunud eelvangistusega seotud koosolekul. Politsei-prokurör oli küsinud nelja nädalat ja Wisting oli otsuse ootel pinges.

Kiri kõneles hoopis muust.

See oli edasi saadetud. Oli läbi käinud nelja adressaadi juurest, enne kui Mikkelsen avalduste vastuvõtust selle talle saatis.

Pealkiri oli inglise keeles. *Järelepärimine võimaliku juhtumi või õnnetuse asjus.*

Wisting heitis pilgu kellale ja taipas, et avalduste vastuvõtu vanemametnik oli lihtsalt enne nädalavahetust lauda ja kirjakasti tühjendanud.

Vastamiseks kohalikule politseile, oli lisatud lühike kommentaar.

Saatja Michelle Norris oli lisanud ka välismaise telefoninumbri. Naine kirjutas, et on mures sõbranna pärast, kellega pole 30. novembrist alates kontakti saanud. Seni olid nad veebi vahendusel suhelnud mitu korda päevas, aga ootamatult oli suhtlus katkenud.

Veebifoorumis, kus nad olid kohtunud, kasutas sõbranna varjunime Astria. Oma asukohaks oli ta märkinud Norra ja vanuseks 32. Michelle ise oli välja uurinud, et arvatavasti oli Astria elupaik Stavernis. Naine soovis rääkida kohaliku politseiga, sest kartis, et sõbrannaga on midagi juhtunud.

Taolised murekirjad olid tavalised. Neid tuli igasugusel kujul ja erinevates seostes, kuid see siin oli teistsugune. Saatja ei teadnud, kes kadunud isik üldse on.

Wisting luges pöördumist veel korra. Ta oleks teadnud, kui mõne 32-aastase naisega viimase nädala jooksul oleks õnnetus juhtunud, kuid tegi registris siiski kiire päringu. Politseile oli teada antud kahest surmajuhtumist. Üks oli tuntud narkomaani üledoos. Juhtumi kaust ootas Wistingu kabinetis lahkamisaruannet. Teine oli enesetapp. Mõlemad juhtumid olid seotud meesterahvaga.

Õnnetusi oli veel. Enamik esimese lumega ette tulnud liiklus-avariid, aga oli ka üks tööõnnetus sadamas, kus mees jäi masina ja konteineri vahele. Jäätmejaamas sattus ühe naise kätele söövitavat vedelikku.

Miski neist ei sobinud Michelle Norrise pöördumisega.

Ekraanile ilmus kohtu teade. Neljateistkümnepäevane eelvangistus oli kinnitatud. Kohus nõustus advokaadi sooviga, et jõulude ja aastavahetuse nädalavahetusel toimuks uurimine piiratud mahus, ja nõustus ka sellega, et kinnipeetava aresti all hoidmine pühade ajal ei oleks proportsionaalne meede.

Ringerike eeluurimisvanglas koht juba ootas. Wisting kirjutas saatelehe ja vaatas uuesti Michelle Norrise avaldust. Pani inglise keeles kokku lühikese rahustava kirjelduse uurimisest, mille oli läbi viinud, ja kirjutas, et puuduvad viited, et sõbrannaga oleks midagi juhtunud.

Saatis vastuse ära ja logis välja.

Väljas oli jälle hakanud lund sadama.

Ta võttis ukse tagant nagist jope ja tõmbas salli kaela.

Uksel vaatas veel kord arvuti poole ja mõtles, et oleks pidanud ikka lisama, et vähemalt tema ja politsei teada pole juhtunud midagi, mis muretsemiseks põhjust annaks.

Raske auto liikus mööda teed. Sahn kolises, kraapis läbi paksu lume ja heitis valge vaiba kaarena kõrvale.

Rooli ja käigukangi taga töötas Arnt Skaret. Tee läbi Aske metsa oli kitsas. Kohati kattis vana saha servi värske lumi, mõnes kohas oli sahn teed kündnud. Esitulede kumas langesid suured lumehelbed. Oranži katuselaterna valguses oleksid need justkui sädemeid pildunud. Tuuleklaasile kleepunud lumi sai jälle ära pühitud. Ühe kojamehe hari oli kulunud ja päris puhtaks aken ei saanud. Aga Arnt Skaret tundis teed ja sai niisamagi hakkama.

Raadiost kostis vaikne muusika. The Boss. *We learned more from a three-minute record than we ever learned in school.*

Ees ilmusid nähtavale vastu sõitva auto tuled. Arnt Skaret vähendas kiirust ja hoidis paremale serva. Suure auto pihta vihisesid puuoksad. Teise auto tulede tõttu ei olnud saha ees midagi näha, enne kui nad teineteisest möödusid.

Siis oli ta teel jälle üksi.

Parema käega otsis ta termostassi.

See oli tühi.

Täita saab siis, kui jõuab sirgemale teelõigule.

Enne Helgeroa teele jõudmist tuli vastu veel üks auto. Väike kaubik, mille üks tuli ei põlenud.

Foldviki juures ristmikul võttis Arnt Skaret hoo maha ja keeras vasakule. Ketid lõikusid lumega kaetud pinda.

Üle tee lippas rebane. Pööras pea saha poole. Laternatuli helkis silmades, loom hüppas ja kadus tee kõrvale kraavi.

Manviki talude lähedal bussipeatuses seisis ikka see hall Caddy. Ta oli seda märganud juba esimesel õhtul siin kandis lund lükates. Nüüd oli auto enam-vähem täielikult kinni tuisanud.

Arnt Skaret keeras bussitaskusse ja sõitis kaubiku taha. Polnud aru saada, kas see oli õnnetul kombel teelt välja sõitnud või tee äärde lükatud, et liiklust ei segaks. Teele tagasi saada oleks seda igal juhul raske. Lumi piiras masinat igast küljest.

Arnt Skaret pani termostassi põlvede vahele ja võttis kaane pealt. Siis võttis kõrvalistmelt termos pudeli ja täitis tassi.

Kraadiklaas armatuurilaul näitas miinus kolm. Viimase ööpäevaga oli ilm soojemaks läinud. Kui nüüd nii edasi läheb, siis on oht, et lumi läheb üle vihmaks.

Ta võttis kaks lonksu ja tundis, et peab pissile minema. Ronis kabiinist välja ja astus auto varju. Soe juga tungis lumme.

Ta tõstis pilgu ja vaatas metsa poole. Puud tee ääres olid paksult lumega kaetud. Kaugemalt ei paistnud midagi.

Mööda sõitis buss. Arnt Skaret seadis end korda ja hõõrus käsi lumega.

Pooleldi bussitaskust väljas seisval Caddyl oli pikk lastiruum. Selline Caddy Maxi. Hofsteini-vendadest ühel oli kunagi selline olnud.

Skaret oli sel teel töötanud ligi nelikümmend aastat. Vahel leidis mõne varastatud auto. See siin võis ka üks taoline olla.

Ta võttis kabiinist taskulambi, ronis üle lumevalli ja kahlas kaubiku juurde. Katuselt pudenes lund, kui ta küljeakent puhastas. Ta valgustas jäätunud akent.

Auto oli tühi. Ta suunas valgusjoa roolisamba ja süüteluku poole. Võtit ees ei olnud, kuid ei jäänud ka muljet, et autot oleks varga kombel käivitatud.

Peegli küljes rippus krutsifiks ja kõrvalistmel vedeles kilekott. Valgusvihk liikus ringi. Põrandal oli vaip ja paar tühja pudelit.

Lastiruum oli suletud, aknaid ei olnud. Arnt Skaret läks auto taha ja katsus ust. Lukus. Ta pööras ringi ja pühkis numbrimärgilt lume ära. Märk oli räpane, kuid paistis, et tegemist on välismaa numbriga.

Mõni ime, et sõit metsa läks, mõtles mees.

Ta läks uuesti teisele poole autot ja katsus vasakut tagumist rehvi. Oligi nii, nagu ta oli arvanud. Siledaks kulunud suverehv. Siis pole kasu ka neliveost. Ta raputas pead. See masin jääb siia küll kevadeni, kui seda ära ei veeta.

Külmkapi alumisel riiulil oli eelmisel öhtul ahjus kuumaks tehtud külmutatud pitsast järel veel kuus viilu. Wisting pani kolm neist taldrikule.

Mikrolaineahi töötas ja Wisting vaatas aknast välja. Tänaval sõitsid lapsed rulaga.

Line majas tuled ei põlenud. Tütar oli kolm päeva ära olnud ja pidi koju jõudma homme. Kui lumesadu järele jääb, peab minema ja tütre sissesõidutee puhtaks tegema.

Wisting läks pitsaga elutuppa. Majas oli vaiksem kui tavaliselt. Välised hääled summutas lumi ja raadio pani ta mängima vaid selleks, et ei oleks nii üksildane tunne.

Pärast sööki võttis Wisting iPadi, et uudiseid lugeda. Varsti ilmus ekraanile uue e-kirja teade. Kirjutas Michelle Norris.

Tegemist oli vastusega Wistingu kirjale, pealkiri oli muudetud ja kõlas nüüd *Regarding Austria*.

Esmalt tänas naine kiire vastuse eest ja ütles, et oli enne kirjutamist nüüd Google'i tõlkerobotiga Stavangeri lehtede pealkirju lugenud ega leidnud midagi, mis oleks viidanud, et sõbrannaga on midagi juhtunud.

Siiski soovin lisada veidi infot, mis annab põhjust tema pärast muretseda, kirjutas naine.

Tutvusime Astriaga veebikogukonnas, mis uurib Hispaanias Sant Joan de Palamóses 16. aprillil tapetud Ruby Thompsoni juhtumit. Ruby oli minu sõbranna. Mõrva uuris kohalik Girona politsei, kuid tulemusteta. Kolme kuu eest löin veebilehe, kuhu panin kogu materjali, mis Ruby mõrva kohta kättesaadav oli. Soovisin sotsiaalmeedia kaudu jõuda inimesteni, kes võivad midagi teada, aga meelitada ligi ka üksikisikute infot. Asjaga tegeles tasuta ja kompensatsioonile lootmata üle saja inimese. Austria oli üks neist. Ta analüüsis fotomaterjali. Viimati andis ta grupis teada, et avastas midagi huvitavat, aga järelduste tegemiseks läheb veel aega vaja.

Paljud abistajad on foorumis anonüümselt. Kasutajaprofiilis ütles Austria, et on 32-aastane norralanna, hariduselt andmeanalüütik,

ja oma töös tegeleb tööstuse tootmisprotsesside simulatsiooniga. Veebivestlustes tuli välja, et ta elab üksi. On rääkinud, et tema perel on puhkemaja Palamóses. Lihavõttepuhkusel, kui Ruby tapeti, oli ta seal ja leidis foorumi, kui selle juhtumi kohta infot otsis. Nimi Astria pärineb ilmselt vanakreeka mütoloogiast. Tema e-posti aadress (*realAstria@gmail.com*) mujal internetis välja pole tulnud.

Michelle Norris oli kirjale lisanud Astria profiilipildi veebifoorumist. Üks foorumi liige oli fotot uurinud ja jõudnud järeldusele, et see on tehtud Stavernis.

Veel oli kirjaga kaasas Google'i tänavapilt. Sellel olid teise nurga all näha samad kohad, mis Astria fotol. Pilt oli tehtud suvel vihmasel päeval sadamas. Naine keset fotot kandis lühikesi pükse, päästevesti, vihmajopet ja kummikuid. Tumeroheline päästevest oli näo ette tõmmatud, nii et silmi kaamera ei tabanud.

Wisting mõtles, et huvitav, kuidas nad selle peale tulid, et foto just Stavernis on tehtud, ja vaatas tausta. Seal paistis Citadeli saare kivitorn. Tegemist oli maamärgiga, kuid seda teadsid vaid need, kes siin elasid või käinud olid. Naise taga fjordis oli ankrus paar purjekat ja väinas möödus vana parvlaev, mis suviti saarte vahet sõidab.

Ta tõmbas pildi sõrmedega suuremaks ja nägi roolikambri esiküljel nime. M/S Viksfjord.

Wisting guugeldas nime ja sai vastuseks pika rivi vasteid, mis kõik tõid Staverni.

Michelle Norris kirjutas lõpuks, et kuigi foto võis olla tehtud Stavernis, ei tähenda see veel, et Astria seal elab. Ta muretsseb ja küsib, kas Wistingul oleks võimalik veel uurida.

Mees luges kirja veel kord. Paar terminit olid uued. *Citizen detectives* ja *crowdsolving*. Ta oli kuulnud *crowdfunding*'ust: see tähendas rahvarahastust, kus mitu inimest koos mingit projekti toetavad. Midagi samalaadset oli teinud ka Michelle Norris. Ta oli loonud veebilehe, kus *uurivad kodanikud*, nagu ta ütles, võisid koguneda, et aidata sõbranna mõrva lahendada. Kuna nood kodanikud olid leidnud, et pildi jäljed viivad Stavernisse, näitas see teatud kompetentsi.

Umbes samal moel tehakse ka lahendamata krimijuhtumitest kõnelevaid tõsielusarju, kus võetakse kokku amatöördetektiiivid ja

näidatakse turvakaamera videoid. Nende viimastega oli Wistingul hea kogemus. Olgu turvavideo pilt nii kehv kui tahes, sellest said ikka aru, mis aasta mudeli ja mis autoga tegemist on, mis firma riideid kantakse, ja lõppude lõpuks on teinekord liikumisviisi järgi võimalik tuvastada isegi maskeeritud inimest.

Ta jäi saadud info üle natukeseks ajaks järele mõtlema. Ilmselt polnud põhjust muretseda. Norra on piisavalt väike, et kõigist mõrvadest jõutakse riigi meediakanalites rääkida. Üle nädala kadunud olnud kolmekümnendates eluaastates naine pakub suurt huvi ka ajalehtedele. Taolist teemat pole üles võetud.

Astria isiku väljaselgitamiseks oli väga vähe käepärast. Abiks võib olla, kui uurida naise arvuti IP-aadressi, millelt ta veebifoorumisse sisse logis. Michelle oli veel öelnud, et Astria perel on puhkemaja Palamóses. Seal võib ka midagi leida.

Ta hakkas vastust kirjutama. Michelle Norrise meiliaadressi lõpus seisis .au. Wisting oli arvanud, et naine on Hispaaniast, aga vist ikka ei ole. Naise kirjas oli seisnud ka telefoninumber. Wisting guugeldas riigi suunakoodi ja sai teada, et Michelle Norris asub Austraalias.

Ta vaatas kella. Seal peaks praegu olema kesköö.

Wisting tegi uue päringu: *Ruby Thompson* ja linn, kus see naine tapeti. Esimesed vasted tulid Hispaania veebilehtedelt, aga palju oli teemat käsitletud ka Austraalia meedias.

Ruby Thompson oli olnud noor õbluke heledapäine ümara näo ja kaunite siniste silmadega naine. Ta oli pärit ühest Lõuna-Austraalia linnast ja parasjagu Euroopas puhkusel, kui ühelt Hispaania rannalt tapetuna leiti. Vahi alla võeti Briti seljakotirändur, kellega Ruby reisil oli kohtunud, aga kolme nädala pärast lasti mees vabaks.

Wisting luges läbi mitu artiklit, kuid infot eriti ei leidnud. Palamós oli Prantsuse piirist umbes tunni kaugusele jääv väike Kirde-Hispaania linn Vahemere ääres. 25-aastase Ruby Thompsoni surnukeha leidsid varahommikul surfajad. Laip oli kaldale uhutud ja esmalt oletati, et naine uppus. Siis aga selgus, et surm oli saabunud kägistamise tagajärjel. Viimane artikkel pärines kolme nädala tagusest ajast ja andis teada, et Hispaania politseil puudub selles juhtumis endiselt kahtlusalune.

Otsingutulemuste hulgas oli ka Michelle Norrise veebileht. Wisting proovis siseneda, aga sai lahti vaid juhtumi kirjelduse. Teistega arutlemiseks oleks ta pidanud looma kasutajaprofiili ja saatma liitumissoovi.

Ta läks tagasi politseiregistrisse ning vaatas üle kõik viimasel nädalal laekunud kadumisteadet ja enesetapud, kuid soo ja vanusega ei klappinud neist ükski. Uuris läbi ka surmadega liiklusõnnetused ja põlengud ning koodiga 9701 ehk surmaga kahtlastel asjaoludel krimijuhtumid kogu riigist. Oli neid, kus surm oli saabunud äkki või ootamatult ja politsei pidi asja uurima, et välistada võimalus, et selle taga võis olla karistatav tegevus. Mõnest juhtumist oli kõnelenud ka meedia. Üks oli seotud narkomaaniga, kes oli ühes Hedmarki bussis probleeme tekitanud. Lõpuks saatis bussijuht ta välja. Järgmisel päeval leiti mees tee äärest surnuks külmununa.

Kõige läbimiseks kulus tund, aga järeldus oli selge. Astriat, või mis naise nimi nüüd oligi, nende ohvrite hulgas ei olnud.

Wisting saatis Michelle Norrisele ametliku vastuse, kus küsis Austria IP-aadressi kohta ja uuris, mida naine täpsemalt oli rääkinud pere puhkemaja kohta Hispaanias. Siis pani riidesse ja läks välja lund lükkama.

4

Esimese lume vuhistas umbes nädala eest kohale külm tuul. Öö jooksul sadas maha poole meetri jagu. Hallid pilved ei liikunud enam kuskile ja lund muudkui sadas.

Wisting surus labida tihkesse lumevalli, mille sahk oli Line sissesõiduteele lükanud. See lumi pidi ilmselt tulema sel ajal, kui Austria endast viimati elumärki andis, mõtles ta.

Kusagil läheduses surises lumepuhur. Wisting kohendas mütsi. Esmalt lükkas tee ukseni, siis hakkas lund kahele poole loopima.

Line vastasmajja oli kolinud lastega pere. Wisting nendega tuttav ei olnud. Lapsed mängisid palju väljas, kuid Amalie jaoks olid nad veidi liiga vanad. Poiss kümne-kaheteistaastane ja tüdruk paar aastat noorem. Amalie oli vaid viiene.

Wisting sirutas selga ja vaatas naabrilapsi. Need olid lumememme teinud, aga samas ajasid kogu aeg teineteist taga. Loopisid lumega ja lükkasid maha pikali. Sel tänaval teisi lapsi ei elanud ja Wisting ei teadnud, kas Amalie naabrilapsi eriti tunneb.

Korraga puhkes tüdruk nutma. Marssis trepist üles ja kadus tuppa.

Wisting lükkas lund edasi. Töötas ühtlaste liigutustega. Otsaesine tõmbus higiseks. Mõtles, et Austraalias on praegu suvi.

Michelle Norrise e-kirja ridade vahelt võis aimata hirmu, et Astria võis olla midagi avastanud või millegi jälile jõudnud ja selle tõttu on temaga midagi juhtunud.

See hirm oli üleliigne. Uurimistöö, mida on teinud anonüümne naine kusagil Norras kirjutuslaua taga, nüüd küll kedagi ohtu ei sea.

Siiski tekkis Wistingul kaks küsimust: kes see Astria on ja miks temast enam midagi kuulda pole?

Mõtted keerlesid edasi, aga kuhugi ei jõudnud.

Wisting sai tööga valmis ja läks koju. Käis duši all ja tegi kolm viimast pitsatükki soojaks. Teleka ette istudes tundis, et alaselg tuikab. Lihased olid lume lükkamisest hellad.

Ta võttis iPadi, avas selle ja nägi, et Michelle Norriselt on uus kiri tulnud. Naine tänas Wistingut, et too oli asja uurinud, ja ütles, et sarnaselt paljude teiste foorumi kasutajatega logis Astria sinna VPNi serveri kaudu. See tähendab, et netiliiklus on krüpteeritud ja seetõttu pole tema algset IP-aadressi võimalik jälitada.

Oma perest ja Palamóse puhkemajast Astria natuke rääkis, kirjutas Michelle Norris. Panen siia teksti, kus ta end teistele foorumi liikmetele tutvustab.

Kopeeritud tekstis kirjutas Astria, et tema peres on talv, lumi ja suusatamine kõigile vastukarva. Suvila asemel Norra mägedes on neil puhkemaja Palamósel. Juba lapsest peale on ta seal käinud mitu korda aastas ja tunneb Palamóst hästi. Esmaspäeva, 17. aprilli hommikul oli ta parasjagu jooksmas, kui politsei ranna kinni pani.

Ruby Thompsoni laip lebas veepiiril. Astria peatus ja jälgis, kuni politsei oma tööga valmis sai ja surnukeha ära viidi. Ta oli arvanud, et lahkunu oli uppunud, ja kui siis välja tuli, et on alगतatud kriminaaluurimine, hakkas ta kartma. Ta oli ärevil, sest mörvarit ei olnud veel tabatud. See hõivas tema tähelepanu. Ta tahab kuidagi kaasa aidata ja tal on võimalus Palamóses uurimistööd teha, kui järgmine kord sinna läheb.

Wisting tõstis pilgu ja vaatas aknast lund. Võimalik, et Astria läks Hispaaniasse. See seletaks, miks Norra politseiregistris mingeid andmeid ei ole.

Michelle Norrise kiri ei viidanud, et sellele tuleks vastata.

Otsinguga leitud artiklitest mitmes oli ka foto Palamóse rannalt. See oli tehtud ajal, mil politsei veel kohal viibis. Ta otsis foto üles. Pilt oli üles võetud eemalt. Liival seisis kaks politseinikku. Laip oli veepiirilt autode vahele viidud ja kinni kaetud. Üks politseinik vestles paari noorega, kel oli kaenlas surfilaud. Eemal jälgis toimuvat rühm pealtvaatajaid. Wisting tegi foto suuremaks, et näha, kas Astria võiks nende hulgas olla, kuid pilt oli tilluke ja hägune. Polnud võimalik aru saada, kas seal on naised või mehed või kas mõnel on seljas jooksuriided.

Viimane pitsatükk oli külmaks läinud ja kõva kooriku peale võtnud. Wisting sõi selle viilu ära ja otsis välja Astria fotoga e-kirja. Mingil moel oli näha, et tegemist on suvitaja, mitte kohaliku elanikuga. Naine seisis täies vihvariides keset basseini. Jäi mulje, et foto on lavastatud näitama mälestust toredast suvest, mil kogu puhkuse aja vihma sadas. Astria oli ka öelnud, et on ametis tööstuse protsessianalüütikuna. Larvikis ja Stavernis on tööstusega seotud ametikohti vähe. Samas kõlas see rohkem nagu konsultanditöö, mida võib teha kust iganes. Kuid oli tähelepanuväärne, et inimene pakib reisile kaasa päästevesti. Norras on vihmajope ja kummisaapad puhkuse loomulik osa. Päästevest mitte nii väga, aga inimesel võib see vabalt suvilas rippuda küll.

Astria oli 32, Linest veidi noorem. Huvitav, kui palju 32-aastaseid naisi üldse siin linnas on. Kokku on elanikke ligi 50 000. Iga sünniaasta kohta teeb see keskmiselt 300 kummagi soo esindajat.

Kui tegemist oleks ametliku juurdlusega, siis saaks rahvastiku-registrist välja võtta täpsed arvandmed ja nimed. Igal juhul tunneks Astria fotolt ära mõni eakaaslane, olgu naisel see päästevest kasvõi silmini tõmmatud. Mõni kolleeg või mingi muu tuttav. Kui see foto praegu Facebooki panna, siis oleks õhtu jooksul juba vastused käes.

See mõte pani Wistingu tundma end nii, nagu oleks ta ise mingi amatöördetektiiiv.

Tuli uus e-kiri. Michelle Norrise kutse liituda uurimisfoorumiga. *Selles asjas esineb üks Norra nimi*, kirjutab naine vaid.

Wisting pani iPadi lauale ja haaras telekapuldi. Ta on sellesse asja juba niigi liialt süüvinud.

5

Laupäeva hommikul ärkas ta ebatavaliselt hilja. Kui ta tõusis, oli väljas siiski endiselt pime.

Ta hakkas uudisveebe lugema, taustal mängis raadio. Esmalt kohalikud uudisteportaalid.

Ühes artiklis oli Ellinor Brinki foto. Wisting tundis teda kooliajast. Nüüd töötas naine kinnisvaravaldkonnas. Artikkel kõneles uuest projektist, mis on mõeldud noortele, kel on mingil põhjusel keeruline eluasemeturule siseneda.

Fotol nägi naine kulunud välja, kuid tekstis paistis innukas ja pühendunud.

Wistingu teadmist mööda oli naine kaks korda abielus olnud. Linn oli piisavalt väike, et selliseid asju ikka räägiti. Esimene mees oli olnud Mobergi-nimeline automüüja. Abielu kestis lühikest aega. Teine mees oli pangaametnik ja Ellinori perekonnanimeks sai Isaksen. Nad said kaks poega, kuid lahutasid, kui lapsed täiskasvanuks said, ja Ellinor võttis tagasi oma neiu põlvnenime. Vanem poeg töötas Oslos ühes finantsettevõttes. Noorema nimi oli Trond ja temaga oli ikka muret olnud. Eile oli Wisting ta eeluurimisvanglasse saanud.

Ellinor oli Wistingu jaoskonnast üles otsinud ja küsinud, kas mees võiks teda kursis hoida, mis pojaga edasi saab. Rangelt võttes ületas see vaikumiskohustuse piire, Ellinori poeg oli täiskasvanud mees, vanust üle 30.

Wisting otsis välja naise visiitkaardi ja valis numbri.

Ellinor vastas kohe.

„Kas Trondi advokaat helistas sulle?“ küsis Wisting. „Palusin tal seda teha.“

„Mulle pole keegi helistanud,“ vastas naine. „Ajalehtedes ka midagi ei ole.“

Wisting rääkis, et naise poeg on nüüd kaks nädalat kinnipidamiskohas.

Ellinori hääl muutus pinevaks. Ta ei tahtnud, et poeg vabaks saaks. Soovis, et Trond jõulude ajal eeluurimisvanglas oleks, nii et ema vähemalt teaks, kus poeg asub. Jaoskonda oli naine tulnud sellepärast, et tahtis, et Wisting aitaks poja süüdi mõista ja et too pärast abi saaks.

„Mis pärast kahte nädalat edasi saab?“ küsis ta.

Wisting rääkis, mida nad politseiprokuröoriga teha plaanivad. Taotlevad eeluurimise ajal vahi all viibitud aja pikendamist kuni kohtuprotsessini ja katsuvad kriminaalhoolekandega kokku leppida, et karistuse kandmise ajal saab Trond narkovõõrutusravi.

Ellinor Brink tänas väga, kuigi Wistingu lubatud asjad tema poja heaks ju olid täiesti tavalised. Kõik selle nimel, et Ellinori poeg narkosõltuvusest ja kriminaalsetest kalduvustest lahti saaks.

Pärast kõne lõppu meenus Wistingule, et Ellinoril on koer nimega Milos. Nagu Kreeka saar Egeuse meres. Wisting ei olnud seal kunagi käinud, aga arvas mäletavat, et Milos tähendab õuna.

Huvitav, miks Astria just sellise kasutajanime oli võtnud. Wisting pani nime otsingusse ja tuli välja, et see pärines vanakreeka mütooloogiast, nagu Michelle Norris ka oli kirjutanud. Astria oli õigluse jumalanna.

Rohkem ei jõudnud mees nimevalikule mõelda. Välisuks paugatas. Line hüüdis „Tere!“ ja astus sisse.

Wisting tõusis püsti, läks köögikapi juurde kraanikausi kohal ja võttis kohvitassi.

„Kas sina ajasid mul maja juurest lund?“ küsis Line.

Ta põsed olid reipalt punased.

Wisting naeratas kinnituseks.

„Kus Amalie on?“ küsis ta.

„Lähnen talle pärast järele,“ vastas tütar ja istus. „Peana enne midagi ära tegema.“

Amalie oli Sofie juures, kel oli sama vana tütar. Line ja Sofie olid sisse seadnud mingit laadi vastastikuse abistamise korra. Mõlemad olid üksikemad ja aeg-ajalt oli mõlemal palju tööd. Amalie sünni järel oli Line ajakirjanikuametis hoo maha võtnud ja töötas nüüd vabakutselisena. Kirjutas ikka artikleid, kuid töötas ka produktsiooni-firmas, kus tema hooleks oli vanast kadumisjuhtumist kõnelev tõsielusari. Seetõttu töötas ta rohkem kui kunagi varem.

„Kas läks hästi?“ küsis Wisting.

Õigupoolest teadis ta tütre viimaste päevade tegemistest vaid niipalju, et too oli olnud Sørlandetis võtetel ja intervjuusid tegemas.

„Ikka,“ kinnitas Line. „Hakkame lõpule jõudma.“

Wisting valas tütrele kohvi.

Laulu lebas Ellinor Brinki visiitkaart. Line võttis selle kätte ja libistas pöidlaga üle maaklerifirma logo.

„Kas sa plaanid kolida?“ küsis ta.

Wisting raputas pead.

„Tema poeg on eeluurimisvanglas,“ vastas ta. „Lubasin teda paari praktilise asjaga aidata.“

Line pani kaardi käest ja vaatas ringi.

„Sa peaksid natuke jõulukaunistusi üles panema,“ lausus ta. „Detsember hakkab varsti juba läbi saama. Tavaliselt on sul maja ees pöösastel jõulutuled.“

„Eelmisel aastal läksid katki,“ vastas Wisting.

„Osta siis uued,“ lausus tütar.

Line tõsis püsti ja läks tuppa, kus Wisting jõulukaunistusi hoidis. Juba oligi tütar tagasi suure pappkarbiga. Üle serva paistis adventi-kolmnurga tipp.

„Kas ma aitan sind?“ küsis ta.

Wisting raputas pead.

„Pane lihtsalt sinna,“ osutas ta kõõgi tööpinnale.
Line pani karbi palutud kohta ja võttis advendikolmnurga välja. Pühkis tolmu ära ja asetaskolmnurga kõõgiaknale.
„Tahaksid sa tulla meile õhtust sööma?“ küsis ta uuesti istet võttes.
„Tuleb mingi pajaroog või midagi. Me Amaliega käime enne poes.“
„Hea meelega,“ vastas Wisting.
„Amalie soovib jõuluks iPadi,“ jätkas tütar.
„Kas ta saab selle?“
„Minu käest mitte,“ vastas Line.
Wisting haaras oma iPadi ja otsis välja Astria pildi. Naine oli umbes sama vana kui Line.
„Saad sa vaadata, ega sa teda juhuslikult ei tunne?“ küsis mees.
Line võttis iPadi enda kätte, vaatas fotot ja muutis selle suuremaks.
„Kas ma peaksin tundma?“ küsis ta.
„Pilt on tehtud Stavernis,“ vastas Wisting.
„Ma näen,“ ütles Line, kuid raputas siis pead. „See võib olla kes tahes,“ nentis ta. „Milles asi?“
Wisting võttis lonksu kohvi. Keeruline oleks praegu selgitama hakata.
„Arvatavasti mitte milleski,“ vastas ta.
Line ulatas iPadi, aga ei lasknud sellest lahti.
„Midagi ju on,“ ütles ta.
„Ma veel ei tea,“ vastas Wisting. „Mulle saadeti nagu mingit laadi teade inimese kadumise kohta.“
„Mis mõttes „mingit laadi teade inimese kadumise kohta?““
Wisting mõtles, kuidas seda peaks selgitama.
„See naine on kadunud internetis,“ lausus ta ja rääkis, milles asi.
Line surus käe vastu lõuga, nagu sageli, kui mõttesse jäi.
„Mida sa sellega peale hakkad?“ küsis ta.
„Ega ma eriti midagi teha ei saa,“ vastas Wisting.
Tütar nõjatustooli seljatoele.
„Paljud veedavad suure osa oma elust veebis,“ lausus ta. „Seal nad ongi kohal, seal nad töötavad ja kohtuvad teiste inimestega. Siis algataksite küll ju uurimise, kui mõni tööandja muretseks, et töötaja pole ennast nädal aega näole andnud?“

„See on hoopis teine asi,“ arvas Wisting.
Line jõi kohvi ja raputas pead.
„Tegelikult ei ole,“ vastas ta.
„Probleem on selles, et keegi ei tea, kes ta on,“ lausus Wisting.
„Pealegi olen ma ju uurinud. Pole leidnud midagi, mis tema kadumisega klappiks.“
„Nii et sa arvad, et temaga ikka võis midagi juhtuda?“ küsis Line.
Wisting muutis istumisasendit.
„Tahaks teada, kes ta on,“ ütles ta.
„Kas sa seda juhtumit oled vaadanud?“ tahtis Line teada.
„Mis juhtumit?“
„Seda Hispaania mõrvalugu.“
Wisting raputas pead.
„Sinna tuleb sisse logida,“ ütles ta. „Kasutajanime ja salasõnaga.“
„Kas sa neid muretseda ei saa?“
„Kindlasti saan,“ vastas Wisting. „Aga mul pole nendega midagi pihta hakata.“
„Kadumisi ju niimoodi uuritaksegi, kas pole?“ küsis Line.
„Otsitakse üles koht, kus inimene viimati viibis, räägitakse nendega, kellega ta viimati suhtles.“
Wisting naeratas tõrjuvalt.
„See pole krimijuhtum,“ ütles ta.
Line tõusis püsti.
„Veel ei ole,“ nentis ta.